

afgjort inden denne Aarsdag. Hvis det ikke ligger deri, ved jeg ikke, hvorfor der skal hengaa et Tidsrum, hvor Manden ingen Støtte faar og skal vente paa Afgørelsen — men det kan jo være, det er mig, der ikke har forstaaet Meningen.

I § 29 omtales en Lægeerklæring, der skal betales af den tilskadekomne. Naar en Mand er kommet til Skade, synes jeg ikke, man skal lægge Udgifter paa ham ud over, hvad man lige er pisket til. Den Lægeerklæring kan lige saa godt betales af andre, af Samfundet, Arbejdsgiveren, eller hvem man nu vil, men jeg synes ikke, Manden skal betale den.

I § 37 er der ogsaa en Ting, jeg er blevet staaende ved. „Fra denne Bestemmelse“, hedder det, „kan Regeringen dog gøre Undtagelse med Hensyn til de efterladte efter Statsborgere i andre Stater eller Dele af disse, saafremt der med de paagældende Stater er opnaaet gensidig Overenskomst“. Man maa se at faa oplyst, hvad det kan dreje sig om, thi jeg vil sige, at hvis det ikke er meget store Sager, kunde jeg nok saa godt lide, at den Betingelse ikke var føjet til. Jeg synes, det er lidt smaaligt, at Folk, der kommer til Skade her i Landet, ikke skal nyde godt af Loven, fordi de er fremmede, jeg synes, det saa bedre ud, at vi lod dem have samme Ret som vore egne.

Den Tilstand, i hvilken Invaliden skal befinde sig, for at Raadet saa at sige kan gøre ham umyndig med Hensyn til Modtagelse af Erstatning, kunde jeg nok lide at faa nærmere betegnet, saa udførligt, som det kan ske. Da jeg læste Paragraffen, tænkte jeg straks, at den angik det Tilfælde, at en Mand blev ramt paa en saadan Maade, at han ikke var ved sin Forstands fulde Brug; men ved at læse Anmærkningerne igennem fik jeg det Indtryk, at den havde et videre Omfang, og saa er jeg bange for, at dette maaske kunde give Anledning til, at man greb ind, hvor der ikke var nogen rigtig Grund til det.

Endvidere skal jeg sige, at jeg slutter mig til de ærede Medlemmer, der har ment, at det var ligefrem forkert, naar der i § 70 stod omtalt en Have af en Hektars Størrelse. I h a er jo 1,8 Td.

Land, og det er jo en meget stor Have; det er vist en ligefrem Distraktionsfejl, men denne Fejl kan jo let rettes.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) udtalte Ønsket om at faa hele den sociale Lovgivning sammenarbejdet. Det Ønske deler jeg, men jeg tror ikke, det vil være rigtigt at gøre det i dette Øjeblik, fordi vi vistnok staar overfor store Forandringer i hele vort Erhvervsliv. Den sociale Lovgivning maa nemlig altid rette sig efter Erhvervslivet, saaledes som det paa ethvert givet Tidspunkt former sig.

Til Slutning vil jeg sige til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen), at han gav en Karakteristik af Samfundet, som var temmelig forældet, idet han sagde, at det var sammensat af Enere, der i Fællesskab skal løse store Opgaver. Det var i gamle Dage, man sagde det, det er en velkendt Teori, det er den, man kalder Pagtteorien, Samfundskontrakten, Samfundspagten; men den er man kommet ganske bort fra, efter den kommer man ingen Vegne i social Henseende, og hvis det ærede Medlem vil læse de paagældende Afsnit hos Karl Marx, vil han heller ikke finde nogen Støtte der. Nej, hvis man skal naa til en social Lovgivning og naa til at blive klar over, hvad der samfundsmæssigt set bør gøres af en Stat, maa man ind paa den Teori, der betragter Samfundet som en Organisme. Ud fra det Synspunkt kan man begribe alle disse Love. Det er den Betragtning Nutiden hylder, den anden fulgte man i hvert Fald ikke længere end til Begyndelsen af det 19de Aarhundrede.

Dermed skal jeg ønske Lovforslaget en blid og rolig Gang gennem Tinget, hvad de faldne Udtalelser jo ogsaa tyder paa, det vil faa.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Folketingsmand R. Rasmussen har meddelt, at han ønsker at udtræde af Udvalget angaaende Forslag til Lov om Banker, og Folketingsmand Jessen har meddelt, at han ønsker at udtræde af Udvalget angaaende Forslag til Lov om en overordentlig Kapitelstakst for Aaret 1914. Dette kan kun